

HOMEOPATİ, SAĞLIK ve İNSANLIK

George Vithoulkas

George Vithoulkas, Uluslararası Klasik Homeopati Akademisi'nin Kurucusu ve Başkanıdır.

Homeopati Bilimi ve Homeopati: Yeni İnsanın Tıbbı adlı kitapları ABD ve İngiltere'de yaygın olarak okunmuştur.

8 Eylül 1984'te Westminster'daki Central Hall'da büyük ve coşkulu bir kitleye hitap etti: Aşağıda konuşmasının düzenlenmiş metni bulunmaktadır.

Editör, bu makaleyi dergimizde sunmamızı mümkün kılan George Vithoulkas ve Uluslararası Klasik Homeopati Akademisi ile etkinliği düzenleyen Homeopatlar Derneği'ne teşekkür eder.

Bu gece size hitap etmekten büyük bir mutluluk duyuyorum ve bunun özel bir an olduğunu düşünüyorum - tüm dünya için çok önemli olan Homeopati hareketinin gelişimine ait bir an.. Birkaç yıl önce, Homeopati hakkında konuşmak için burada toplanacak olsaydık, bu geceki kadar çok insanı bir araya getiremeyebilirdik. Bu, Homeopati için doğru zamanın geldiğinin bir işareti. Bu gece, genel olarak insan sağlığıyla ilgili deneyimlerimden bazılarını sizinle paylaşmaya geldim - söylemeliyim ki, pek de iyimser değilim! Çok fazla heyecan ve bize çok şey vermeyi vaat eden büyük teknolojik ilerlemenin olduğu bir zamanda yaşıyoruz - ve bize bolluk ve mutluluk içinde yaşama olanağı vermesini umuyoruz. Benim endişem, insanlığın birkaç on yıl içinde teknolojik ilerlememizin meyvelerinin tadını tam olarak çıkaracak kadar yeterli sağlık durumuna sahip olup olamayacağımız konusunda şüphelerimin bulunması.

Bunu neden söylüyorum? Birçoğunuz Atina'da yaklaşık otuz doktorun tam zamanlı çalıştığı ve her ay yaklaşık 2.000 hasta gördüğümüz bir kliniği yönettiğimi biliyorsunuzdur. Bu hastaları gelişigüzel görmüyoruz, tıbbi geçmişlerinin tam bir geçmişini alıyoruz ve onları yıllarca tedavi ederken izliyoruz. Tüm bu binlerce vakaya katıldıktan ve farklı tedavi yollarına nasıl tepki verdiklerini gördükten sonra, genel olarak insan sağlığının büyük tehlike altında olduğu sonucuna vardım - büyük tehlike altında.. Çıkardığım sonuç, insan ırkının sağlığının hızla bozulduğudur.

On yıl önce, Atina Homeopatik Tıp Okulu'ndaki birkaç dersim sırasında, gördüklerimin bir sonucu olarak, insan organizmasının yakında daha önce tanınmayan virülan bulaşıcı etkenlere karşı bir duyarlılık geliştireceğini öne sürdüm. On yıldan kısa bir sürede, bu öngörü ne yazık ki gerçekleşmeye başladı: Lejyoner Hastalığı ve bir dizi başka yeni bulaşıcı hastalık. Burada herkesin bildiğine inandığım AIDS adı verilen hastalığın yakın zamanda ortaya çıktığını görüyoruz - bağışıklık sisteminin edinilmiş bozukluğu. Tüm bu yeni hastalıklar ortaya çıkıyor. Bu, insan vücudunun daha önce bilinmeyen nozolojik etkenlere karşı açık hale geldiği, kendini bu duruma maruz bıraktığı anlamına geliyor. Bunlar her zaman vardı, ancak insan vücudunun da bir koruması vardı ve fakat şimdi bu koruma bozuldu. Ancak, bulaşıcı etkenlere karşı bu yeni duyarlılıklar buzdağının sadece görünen kısmı. İnsanlığın kolektif sağlığının bozulması görünenden çok daha yaygın ve en dramatik şekilde kronik hastalıkların amansız ilerlemesi olarak karşımıza çıkıyor. Bu kronik hastalıklar on milyonlarca insanı etkiliyor ve görülme sıklığı genç nüfusumuzda bile sürekli olarak artıyor. Romatoid artrit, osteoartrit, kanser, epilepsi, kalp hastalıkları, alerjik durumlar, bronşiyal astım, multipl skleroz ve diğer nöromusküler hastalıklar ve ciddi kronik ruhsal bozukluklar gibi hastalıklar bugün endişe verici bir şekilde artıyor. Bir nüfus sayımı yapılsa, sanayileşmiş

ülkelerde 20 yaş üstü nüfusun yaklaşık üçte birinin kronik bir rahatsızlık için bir tür ilaç kullandığını göstereceğini tahmin ediyorum.

Size çok hızlı birkaç sayı vermek istiyorum - bu ülkenin Ulusal Sağlık Hizmetlerinden gelen istatistiklerdir. İstatistikler, kötü huylu neoplazmaların - 1961'den 1973'e, on iki yıl içinde - neredeyse %50 arttığını söylüyor. On yılda %50! - 100 yıl içinde neler olacak? Kalp hastalıkları %54 arttı; sinir sistemi hastalıkları %36; dolaşım sistemi %24; kas-iskelet sistemi %36. Görüyor musunuz? Bahsettiğim tüm bu hastalıklar - ciddi kronik rahatsızlıklar - patladılar! Gastro-intestinal rahatsızlıklar, gastroenterit, gastrit - ciddi olmayan bir şey - sadece %4 arttı. Bu normal rakamdır, eğer insan vücudunun genel sağlığı bir şekilde stabil kalıyorsa, bu %4 veya %5. Rakamlar yukarıya ya da aşağıya yönelik olmalıydı - ancak tüm rakamlar yukarıya doğru çıkmakta ve bazı rakamlar ise aşırı yüksek boyutta. Nereye gidiyoruz? Bu örnekler, toplum sağlığının kötüleştiğinin yadsınamaz gerçeğinin örnekleridir ve özellikle "kronik hastalıkların görülme sıklığının artması ve yeni hastalıkların ortaya çıkmasının, paradoksal olarak, insanlara ortodoks tıbbi tedaviye en fazla erişim sağlanan batılı sanayileşmiş ülkelerde meydana geldiğini bilmek" ilginçtir. Dolayısıyla, iki olası sonuçtan birine veya her ikisine de varılabilir: insan nüfusunun genel sağlığı, ya allopatik tedavilerin kullanımı nedeniyle ya da kullanımına rağmen kötüleşiyor. Elbette kronik hastalıkların artışında birçok faktör olmalı, bunların arasında sanayileşmiş toplumda günlük yaşamın artan stresi, diyetlerdeki beslenme yetersizlikleri ve çevresel toksinler yer alıyor. Ancak yine de, yaygın allopatik ilaç kullanımının sağlığımızı büyük ölçüde tehlikeye attığı iddiasını sürdürüyorum.

Peki bu, belki bir varsayımdır ve belki de hafife alamayacağınız bir durumdur, bu yüzden bu gece birlikte belirli kavramları ele almamızı istiyorum, umarım sonunda size şu ana kadar söylediklerimin doğru olduğunu mantıklı bir şekilde gösterebileceğim. Neler olduğunu anlamak için insan organizması olarak adlandırdığımız şeyin ne olduğunu anlamamız gerekir. İnsan olarak adlandırdığımız şey nedir? Fiziksel beden midir? Sadece hücreler midir? Anladığım kadarıyla insanın üç farklı seviyede işlev gördüğü söylenebilir: zihinsel seviyede, duygusal seviyede ve fiziksel seviyede. Şimdi o zaman insan hakkında farklı bir kavramımız olduğunu öne sürüyorsunuz. Belki de insanın, sadece hücre parçaları veya et kütesinden müteşekkil olduğu kavramı artık anlayışımıza göre pek geçerli değildir.

'Zihinsel seviye nedir?' diyebilirsiniz. Çok basit - felsefe değil. Önce size genel bir tanım vereceğim: Zihinsel seviye, anlayışımızda veya bilincimizde değişiklikleri kaydeden kısımımızdır. Duygusal kısım? - duygulardaki değişiklikleri kaydeden kısımdır. Size zihinsel seviyenin belirli işlevlerini çok hızlı bir şekilde vereyim. Sınıflandırdığımızda, eleştirdiğimizde, karşılaştırdığımızda düşünme sürecimizi görüyoruz. Fikirleri hesapladığımızda, yarattığımızda veya tasarladığımızda, bu fikirleri sentezlediğimizde, öncelikle zihinsel bir seviyede çalışıyoruz. Dolayısıyla insan vücudunda belirli bir anda işlev gördüğü söylenebilecek zihinsel-ruhsal bir kısım vardır ve insan bir bütün olarak işlevini o seviyeye odaklar. Sonra duygusal seviye vardır - bu nedir? Ne içerir? Sevgeden nefrete, neşeden üzüntüye, sakinlikten kaygıya, güvenmekten güvensizliğe, cesareten korkuya, gibi hissettiğimiz tüm duygularımızdır. Görüyorsunuz, tüm bu güzel duygular içimizde etkileşim halindedirler ve duygusal seviyede gerçekleşmektedirler.

"Duygularımız yok, sadece hücrelerimiz var" diyemeyiz. "Düşüncelerimiz yok, sadece hücrelerimiz var" demeyiz. Dolayısıyla işlev gören, var olan ve hayatımızda etkilenen parçalarımız vardır - etkilenebilir ve dengesiz olabilirler. Fiziksel seviye ise elbette fiziksel bedendir, ancak bu fikri, verdiğim modeli kavrarsanız, ne hakkında konuştuğumu anlayabileceksiniz.

Zihinsel seviye insandaki en önemli seviyedir - insanın düşünen, kendini tanımlayan, "Ben George'um" diyen kısmıdır - en önemlisidir. Bunu kaybettiğimde delilik ortaya çıkar; kendimi tanıyamam, başkalarını tanımam, sentezleyemem, sınıflandıramam, düşünemem - başka bir şeye indirgenmişimdir, her şeyimi kaybetmişimdir. Bunu vücuttaki fiziksel bir ağrıyla karşılaştırabilirsiniz - karaciğerim bozuluyor, ama yine de yaratıcı olabiliyorum, düşünebiliyorum, keyif alabiliyorum. Karaciğer veya kalp bile bozulduğunda,

zihnin bozulması kadar önemli değildir - o zaman acı çok daha fazla hissedilir. Psikolojik acılar fiziksel acılardan çok çok daha fazla acı vericidir. Neden? Çünkü içimizde daha derinlerdedir. Görüyorsunuz, bununla, duygusal seviyenin fiziksel seviyeden daha önemli olduğunu anlıyorsunuz, çünkü duygular öldüğünde, duygular canlı olmadığında, içimizde ne hissederiz? Ölmürlük hissi, tam bir durgunluk - depresyon, üzüntü gibi. Hepimiz depresyonun bazı evrelerinden geçmiştiz ve bu dönemdeki acının ne kadar büyük olduğunu biliyoruzdur. Çoğumuz bacaklarımızı kırmanın veya bir yerimize çarpmanın acısını yaşamışızdır - bu hiçbir şey değildir. Bacağım kırıldı çok ağrıyor, gece saat 11'de bir doz Bryonia alırım - 11.30'da uykuya dalabilirim. Bütün gece uyurum. Ama kalbim kırıldığında, o gece boyunca uyuyabilir miyim görelim! Eh?.. "Kız arkadaşım beni terk etti", "Karım beni terk etti" - Duygusal seviye kötü bir şekilde titreşmeye başlar ve duygusal acı ortaya çıkar. Bu çok daha önemlidir.

Yani, duygusal kısım fiziksel kısımdan çok daha önemlidir. Zihinsel kısım da, duygusal kısımdan daha önemlidir. Yani zihinsel, duygusal ve fiziksel seviyeler hiyerarşik bir düzen içindedir; zihinsel kısım duygusal ve fiziksel kısımdan daha yüksektir ancak bu üç seviye birbirinden ayrılamaz - biz tek bir insanız.

Zihinsel kısım, insanın merkezindedir - aynı zamanda en iyi korunanıdır. Çok derinlerdedir. Fiziksel seviye en dışarda yer alır, çevreseldir ve Duygusal alanı korur, Duygusal alan ise Zihinsel alanı korur. Dolayısıyla hastalıklar çevreselden, Fiziksel'den Duygusal'a ve Zihinsel'e doğru ilerlediğinde, hastalıkların insan varlığının dejenerasyonuna doğru ilerlediğini söyleyebiliriz.

Bu seviyeler nasıl etkileşime girer? Ayrı değildirler. Tüm bu üç seviye bir aradadır ve bir etken aracılığıyla birlikte kalırlar - bu üç seviyeyi canlandıran bir tür enerji alanıdır. Buna biyoenerji diyoruz - bu enerji için farklı isimler var ve Homeopatide biz buna 'Yaşam Gücü' diyoruz: İnsan vücudunun Yaşam Gücü. Yaşam Gücü, dışarıdan gelen uyarıyı almaktan ve gerçekleştirecek tepkiyi düzenlemekten sorumlu olan içimizdeki bir enerji alanıdır. Çok üşüyorum, bu yüzden üşüdüğüm için kendimi korumalıyım. Bu mantıksal olarak gerçekleşmiyor, bu 'enerji alanı' seviyesi dediğimiz başka bir seviyede gerçekleşiyor. Bu nedenle, sinyaller veren ve 'Tamam, damarları daralt' vb. diyen merkezi bir zeka vardır. Bu merkezi zeka o kadar ayrıntılı, o kadar ince talimatlar verebilmektedir ki, fiziksel beden dediğimiz her şey, soğuktan ya da aşırı ısınmaktan korunmak için kendini yeniden düzenlemek zorundadır. Birisi "Karınız bacağını kırdı" dediğinde de aynı şey olur - bir şok olur. Bu şok, Yaşamsal Güç tarafından algılanır ve çarpıntı oluşur. Çarpıntı neden olur? Bunun nedeni: çünkü kanın beyne gitmesi gerekir, aksi takdirde bayılma olurdu. İnsan vücudu, her an, kendisini çevreden ve çevrede var olan farklı streslerden korumak için yeniden düzenler. Bu bir virüs, bir mikrop, bakteri, psikolojik stres ve çevresel stres vb. olabilir.

Üç seviye hiyerarşik bir düzende olmakla kalmaz, aynı zamanda zihinsel, duygusal ve fiziksel her seviyenin kendi içinde hiyerarşik düzeni vardır. İnsan zihninin içine diğerlerinden daha yüksek bir düzende olan işlevleri olduğu anlamına gelir. Düşünme ve sentezleme kapasitesinden daha az önemli seviyede bir zihin işlevi olan hafızamız vardır. Bazen hafızamızı kaybederiz ve "Pek iyi hatırlamıyorum" deriz ama bu çok önemli değildir. Ama "Ne diyorsun, anlamıyorum, ne?" diyen ve artık düşünemeyen birini gördüğünüzde - "Unuttum, bu kelime neydi?" diyen birisinden daha farklı bir zihin durumunda demektir. İkinci duruma bu kadar dikkat etmeyiz ama birincisine, kişiye ciddi bir durumu olduğunu söyleriz. Bu, insan zihninin bazı işlevlerinin diğerlerinden daha ciddi, daha önemli olduğu anlamına gelir. İnsan vücudu için de aynı şey geçerlidir - cildiniz bıçakla bir kesildi diyelim - bu dış çevrededir. Bu önemli mi? Hiç de değil. Daha hayati bir organa girin ve aynı kesigi düşünün - bu çok daha önemli bir durumdur! Gırtlakta olması önemlidir; karaciğerde olması daha da önemli; kalpte olması ise belki de ölümcüldür. Yani bir hiyerarşi vardır, görüyor musunuz? Cilt, beyinle aynı öneme sahip değildir. Yani vücudun organlarında da bir hiyerarşi vardır.

Peki, hastalıkların çevreden merkeze doğru ilerlediğini görürsak, o zaman hekimler olarak, o bireye ne yaptığımızı sorgulamalıyız. Ortodoks tıp bu tür ayrıntılarla ilgilenmez. Şişmiş bir dizle doktora gidersiniz, "bu artrit, biraz iltihap giderici ilaç alın ve iltihap geçecektir" derler. Bu yüzden bu ilaçları bir veya iki ay alırsınız ve iltihap geçer. Altı ay sonra organizmanızda bir şeylerin iyi gitmediğini fark edersiniz ve sonunda sistemik bir hastalık gibi daha ciddi bir durum geliştirirsiniz. Bu ikisini birbirine bağlamayız, ancak soru şu, aslında bir bağlantı var mıdır? Yani, farklı rahatsızlıklar için ilaç olarak hastalıkları giderek daha fazla merkeze mi itiyoruz? Hastalıkları çevreden merkezi sinir sistemine mi itiyoruz? Hastalıkları bugün gördüğümüz kaygıların ve fobilerin olduğu duygusal düzeye mi itiyoruz? Etrafımızda devam eden nevrozlar? Deliliğe yakın durumlarını gördüğümüz toplumu, şu anda yaygın olarak rastladığımız zihinsel bozukluklarını gördüğümüz toplumu daha derin bir hastalığın içine mi itiyoruz? İnsan organizması hastalığı mümkün olduğunca merkezden uzak tutmaya çalışır, ancak organizmayı kimyasallarla, yanlış tedavi türleriyle bombalarsak, bu savunma mekanizmalarını çökertiriz. Koruma halinden vazgeçerler ve rahatsızlık daha da derinleşir. Savunma mekanizmalarını alopantik anlayış sistemine göre davranarak çökertmek, insan organizmasının kendini savunan ana aracını, bağışıklık sistemini çökertmek demektir. Peki bugün elimizde ne var? Bağışıklık sisteminin edinilmiş bir eksikliği - AIDS. Neden AIDS? Bu çok önemli – anlamalısınız.. İstatistikler, bu hastalığa çoğunlukla yakalanan kişilerin, zührevi hastalıklara, frengi ve bel soğukluğuna tekrar tekrar maruz kalmış ve antibiyotiklerle tekrar tekrar ve uzun süreli tedaviler görmüş olan eşcinseller olduğunu söylüyor - bu duruma düşenler sadece eşcinseller değil. Şimdi ne olduğunu anlayabiliyor musunuz?

AIDS - bağışıklık sisteminin edinilmiş bir eksikliği. Çok güzel söylenmiş: 'Edinilmiş'! Doğuştan değil, edinilmiş.. Ama çok yakında tahmin edebilirim - ve onlar da yazabilirler.. yakında bunun doğuştan olacağını. Neden? Çünkü insanlar bir çocuk doğuracaklarında, bağışıklık sistemlerini - savunma mekanizmalarını - çocukların zaten doğuştan gelen bu zayıflıkla doğacağı bir duruma getirmiş olacaktırlar. Ve böylece bu dünyada mutlu bir şekilde yaşamaya devam ediyoruz, kendimizi yeni hastalıklara, bilmediğimiz virülan hastalıklara daha fazla maruz bırakıyoruz. Görüyorsunuz, şu anda savunmalarımız bu gece burada zaten var olan mikroorganizmalardan bizi koruyor, bir güzel savunuyorlar, biz bundan hiçbir şey anlamıyoruz. Savunmaları parçalayın ve o zaman insan vücudunda normalde yaşayan mikroorganizmaların bile o insan vücudu için virülan ve saldırgan ajanlar haline geldiğini görebilirsiniz.

... Üç gün önce bir makale okuyordum... Araştırmacılara göre, bağırsakların masum sakinlerinin bile son zamanlarda virülan patojenik ajanlar haline geldiğini keşfettiler. Neden? Sistemlerimizde, savunmalarımızda yaptığımız yanlış bir şey var ki, daha önce masum olan şeyler şimdi şiddete ve tehlikeye dönüşmüş durumda. Eğer bu bakış açısını gerçekten anlarsak o zaman doğal olarak kendimize "nereye gidiyoruz?" diye sormamız gerekir.

Size anlattıklarım sadece mantıksal ve sağduyulu gözlemler. Görüyorsunuz ya, ortodoks tıp insan vücudunu sadece fiziksel, biyokimyasal bir varlık olarak görüyor ve görmeye devam ediyor: biyokimyasal reaksiyonların ve hücresel bileşenlerin son derece entegre bir sistemi. Onun bakış açısından, hastalığın tedavisi sadece biyokimyasal normalliğin ve hücresel bütünlüğün yeniden kurulmasını içerir. Etkisi patolojinin izole edilmesine odaklanmış olan kimyasal ajanların uygulanmasıyla tedaviyi gerçekleştirmeye çalışır. Bu gece bu soruları yanınıza almanızı ve kendiniz tekrar düşünmenizi istiyorum. Allopatik tıbbın tüm konsepti, virüsü veya bakteriyi düzeltecek veya öldürecek kimyasal ajanı bulmamızdır. Ancak bir tıp sistemi insan vücuduna, insan organizmasına, bir bütün olarak, ne yaptığını göre de değerlendirilir. Ancak o zaman bir sistemi anlayabiliriz.

Sağlığı sadece hoşuma gittiği için tanımlamadım, büyük bir endişem vardı - "ne yaptım?". Her remedi verdiğimde hastada bazı tepkiler oluyordu ve tam olarak ne yaptığımı bilmek istiyordum. Sonunda idealist görünen ve kimsenin asla ulaşamayacağı belirli bir sağlık tanımına vardım, ancak bu, insan

sağlığının bir bütün olarak gitmesi gereken bir yol göstericidir. İnsan sağlığını olduğu noktadan alıp bu tanıma yaklaştıran bir sistem bulursak, o zaman uygulamamız gereken ve kendimiz için desteklememiz ve kabul etmemiz gereken sistem budur. Akıl yürütmelerim aracılığıyla, size sağlık tanımımı kısaca vereceğim.

Üç seviye nedeniyle, her seviye için bir sağlık tanımına sahip olmalıyız. Bir kelimenin sağlık durumunu en güzel şekilde ifade ettiğini buldum - bu kelime *özgürlüktür*. Fiziksel seviyede, acıdan özgürlük. Eğer hiç ağrım yoksa bu sağlıklı olduğum anlamına gelir mi? Hayır, henüz değil, çünkü belki hiç ağrım olmayacak ama kendimi çürümüş ve yorgun hissedebilirim. Dolayısıyla, acıdan uzak olmak ve bir iyilik durumuna sahip olmak - hepiniz bu durumu anlıyorsunuz; "Fiziksel bedenimde bir iyilik hissi var ve acıdan kurtuldum" diyebilirsem o zaman fiziksel düzeyde sağlıklıyım demektir.

Ama duygusal olarak, belki de sağlıksızlığı gösteren bir şeyler oluyordur - bu nedenle duygusal düzeyde sağlıklı olan bir erkeğin veya kadının tutkudan özgür olması gerektiğini keşfettim. Tutku derken, bizi ele geçiren ve bizi köleleştirebilecek bu yoğun duyguları kastediyorum. İşime duyduğum normal tutkuyu kastetmiyorum, ama onu bile, eğer beni bir köle yaptıysa, o zaman duygusal düzeyimde bir şeyler doğru değil demektir diye yorumluyorum çünkü ona bir bağımlılık oluşturmuşum. Örneğin, "Karımı seviyorum" - karınızı sevin, evet, itiraz yok, ama ona bağılıysanız, ayrılamıyorsanız, karınızın veya kocanızın kölesi olduysanız, o zaman bir şeyler sağlıklı değildir. Fanatiklerin tutkuları vardır, biliyorsunuz: "Komünistleri özgürleştirin, dünyayı özgürleştirin", onları duyuyorsunuz. Eğer bu çok ileri giderse, fanatiğin "Onu öldür" diyeceğini biliyorsunuz - ve onu öldürecektir. Bu sağlık mı? Şimdi idealden bahsediyoruz. Bu nedenle tutku tarafından ele geçirilen ve tutkusu onu köle yapan herkes, artık seçme özgürlüğüne sahip olamaz - o zaman sağlıklı değildir. Yani tutkudan özgürlük - içinde kendini esir alan bir duygunun olmaması, başka özel bir durum içinde bulunmak demektir. Bu durum nedir? Dinamik bir sakinlik durumu - dinamik bir sükunet, dışarıda ne olursa olsun duygusal düzeyde sağlıklı bir insandır...

Sonra, bu en zor olanıdır - zihinsel düzeyde sağlık tanımı - ve hepiniz nedenini göreceksiniz. Hepimiz bunu arıyoruz - zihinsel düzeyde gerçekten sağlıklı olan kişi, bencillikten özgür olan kişidir - egoizmden özgür olan kişidir. Egoist kişi çok hasta bir kişidir. Neden? Çünkü bencilliğinin kölesidir - "Bunu istiyorum, şunu istiyorum, en büyük benim..." Onu duyuyorsunuz ve "Eh, o delirmiş!" diye düşünüyorsunuz. Ama işte burada, kendisinin en büyük olduğunu düşünüyor ve söylüyor, vb. Gerçekten bu duruma ulaşan, egoist unsurlarından gerçekten özgür olan bir adam, elbette mütevazı bir adamdır ve zihin durumu, 'nesnel gerçek' dediğimiz şeyle büyük bir berraklık ve büyük bir bağlantı durumundadır. Buna kozmik enerji, kozmik güç diyebilirsiniz, buna Tanrı diyebilirsiniz veya başka bir şey. Bencilliğini, egoist yanını azaltan kişinin, İlahi bir bağlantı kurmasına ve fikirler almasına izin verilir - zihin çok berrak hale gelir. Peki, bu seviyede gerçekten özgür olan kimdir?

Şimdi bu fikirler aklımızdayken, bir tedavi sistemini değerlendirmek için daha iyi bir konumdayız. Şimdi bir hasta : "Doktoruma midemde ağrılarımınla birlikte onikiparmak bağırsağı ülseri ile gittim, bana farklı ilaçlar verdi ve ağrılar geçti, ama şimdi kaygılı bir durumdayım" diyorsa - bu tedavi belki de doğru değildi çünkü fiziksel seviyeden zihinsel, duygusal seviyeye geçti; kaygı ortaya çıktı. Veya : "Bacağı için ortopediste gittim. Bana bacağı için tedavi verdi ama şimdi midemde ağrılarım var ve onikiparmak bağırsağı ülseri geliştirdim" - sıkıntı bacadan mideye geçti. Mide, bacaktaki artritten daha önemlidir. Bu nedenle tedavi doğru yönde olmayabilir. Görüyorsunuz, şimdi aldığımız her tedavi türünü değerlendirmek için işaretlerimiz var.

Şimdi başka bir kavrama geçelim. Hastalık nedir? Hastalık dediğimiz semptomlar, organizmamızın stresli bir etkene verdiği tepkiden başka bir şey değildir. Bir etken, zihinsel, duygusal veya fiziksel herhangi bir düzeyde stres yaratabilir. Örneğin fiziksel düzeyde bir virüs varsa, stres yaşam gücüne gider ve yaşam gücü savunmayı yeniden düzenler. "Bu virüsü yenmek için ateşi yükselteceğim" der. Ateş vardır ve

bununla birlikte duygusal düzeyde biraz kaygı olabilir ve ateş durumu zihinsel düzeyde biraz donukluk getirebilir. Bu yüzden belki de yaşamsal güç üç düzeyde birden tepki vermeye karar verir. Yani bir hastalık aslında daha önceleri öğrendiğimiz gibi "bronşit mi?" değildir. Bronşit, bir grup semptomdur - ateş, öksürük, bronşlarda mukus birikmesi - tüm bu semptomatolojiye 'bronşit' adını veririz. Ancak bu durum, bir hastalık yüzünden organizmanın verdiği tepkiden başka bir şey değildir, hastalığın kendisi değildir. Hastalık diye algıladığımız şey ise vücudun kendini kurtarmak için verdiği tepkidir. Ateşi yükseltir çünkü yükseltmezse virüse, mikroplara veya bakterilere karşı koyamaz. Gereklidir. Bu yüzden mantıksal olarak "ateşi düşür" diyemeyiz çünkü bu tehlikeli olabilir. Yine de bu, hakim tıp sisteminin yapısıdır ve tüm bu yıllar boyunca böyle olmuştur. Gördüğünüz herhangi bir semptom, bir denge sağlamak için savunma mekanizmasının bir tepkisidir. Size bir örnek vereyim - baş ağrılarınız var. Birkaç günde bir sağ frontal bölgede baş ağrısı oluyor. Çok acı verici. Yatağa girip "Aman Tanrım! Migrenin tüm semptomlarına sahibim, bu benim için neden yararlı?" diyorsunuz. Yararlıdır çünkü sisteminizin içinde bulunduğu dengesizlik durumunda, bu mümkün olan en iyi tepkidir. Buna karşı koyarsanız, organizma bu atardamar spazmını dışarı çıkaramazsa, bunu bir şekilde gevşetirsek, belki de çok daha ciddi olacak bir şey olur - beyin krizi gibi. O halde, herhangi bir anda bedenimizde meydana gelen her semptom, içinde bulunduğumuz durum için faydalı bir belirtidir.

Kendimizi daha iyi bir denge durumuna getirmediğimiz sürece, bu semptomatoloji ortadan kalkmayacaktır. Ağrı kesici almak hiçbir sorunu çözmez. Neyse ki, şimdi işe yarayan bu homeopatik tıp sistemine sahibiz? Bu sistem semptomatolojiyi kaydediyor - sahip olduğumuz tüm semptomları yazıyor, sonra diyor ki "Organizmanızın sizde dengeyi sağlamaya çalışmasına çok saygı duyuyorum, bu yüzden size semptomatolojinizi ürettiğini ve taklit ettiğini bildiğim bir ilaç vererek, ona karşı değil, onunla birlikte hareket etmeye çalışacağım." Yani, size semptomatolojinizi taklit eden bir ilaç verirsem yapacağım şey, halihazırda sahip olduğunuz semptomları artırmak, daha yoğun hale getirmek olacaktır. Bu nedenle savunmalarınıza yardımcı olacağım. Nasıl mı? Güçlendirilmiş olduğu için, enerji seviyesinde yaşam gücünü ve vücudun enerji alanını etkileyecek bir ilaç vererek. Homeopatiyi ortaya çıkaran yeni fikir budur. Homeopati başka bir seviyenin ilacıdır, enerji seviyelerinin, vücudun enerji alanlarının ilacıdır. Homeopati, organizmanın ne yaptığına büyük bir dikkat göstererek ve organizmanın kendi kendini iyileştirme sürecine yardımcı olmaya çalışarak, enerjilendirilmiş ilaçlar aracılığıyla vücudun savunmalarını uyarır ve organizmanın kendi kendini tedavi etmesine yardımcı olur.

Allopatik tıp, hastalıkları, kronik hastalıkları tedavi etmede başarılı olsaydı, insan ırkının bir yenilenmesine tanıklık etmiş olurduk - bir yenilenmeye, bir dejenerasyona değil. İstatistikler giderek daha az kronik hastalık gösterirdi. Şu anda, insan sağlığının bir tür yenilenmesini tekrar sağlamak için bu enerjik ilaçları akıllıca kullanabilecek yeterli sayıda homeopatik hekim üretmeyi hedefliyoruz. Birçoğunuz homeopatik bir ilacın getirdiği yenilenmeyi deneyimlemiş olabilirsiniz ve bu nedenle, söylediklerimin doğru olduğunu deneyimlerinizden biliyorsunuzdur. Ancak burada, homeopati hakkında hiçbir şey bilmeyen insanların büyük çoğunluğuyla karşılaştırıldığında çok az sayıdayız. Bu alternatifi kullanma olasılığı hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Bu yüzden bir şeyler yapmalıyız. Bunun sadece benim görevim değil, hepimizin görevi olduğunu düşünüyorum. "Bırakın George yapsın!" diyebilirsiniz, Hayır! Siz ve bu gerçeği bilen herkes bunu yapmalıdır. Birisi biraz yapacak, birisi daha fazla yapacak, ancak herkes homeopati için bir şeyler yapmazsa, şu anda, bugün, olan bitenin tersine bir süreç görmeyi beklemeyin. İstatistikler daha fazla dejenerasyon, daha fazla hastalık, yeni hastalıklar gösterecek ve insan acısı giderek büyüyecek. Bugün burada bulunan herkesin bir şeyler yapma sorumluluğu var. Ne olduğunu boş verin, sadece komşunuza söyleyin. Sadece bilgi verin, "Neden bu kadar çok ilaç alıyorsunuz?" diye sorun. Maliyet - sağlık hizmetlerinin maliyetini - özellikle Batı'da, insan organizmasına dökülen tonlarca ilacın maliyetini görebilirsiniz. İstatistikler hastalıkların yüzde 50 daha fazla, yüzde 60 daha fazla olduğunu söylüyor, Tanrı bilir çok yakında neler göreceğiz.

Bir nokta daha, artık enerji alanları dediğimiz şeyi anlayabildiğimiz bir duruma ulaştık. Bir virüs insan organizmasına saldırdığında vücutta çok sayıda biyokimyasal süreç, böyle milyonlarca süreç gerçekleştiğini anlayabiliyoruz. Beyaz hücreler, tam olarak ihtiyaç duyduğunuz noktaya yükselirler; özel hücreler oluşur, hormonal süreçler vardır, içerideki şeyleri dengelemek için - milyonlarca - bütün bir kozmogenez, vücudun içinde bütün bir yeni kozmosun doğuşu gözlemlenir. Vücudun içinde, bu küçük virüsün saldırısı sırasında, farklı seviyelerde çok büyük bir işlevler kompleksi vardır. Peki ne yaparız? "Bir anti-inflamatuar ilaç verin" - bu hassas süreçlerde insan organizmasına bir bomba atarız. Allopattlar gelir "Ne hakkında konuşuyorsun? Bildiğimiz şey, bir virüs var - onları öldürmeliyiz" der ve bombayı atarlar. Ortaya çıkan ruh budur. Neden? Çünkü allopatik tıp yanlış türden bir düşünce tarzı benimsemiştir. Sadece nozolojik ajanları ve onları nasıl öldüreceklerini düşünüyorlar. Bir bedende faydalı bir sürecin geliştiğini asla düşünmezler, bu insan bedenine nasıl yardım edileceğini değil, yalnızca saldırgan bir etkenin nasıl öldürüleceğini düşünürler.

Bütün gerçeğe sahip olduğumuzu söylemiyoruz; bilimimiz hakkında çok daha fazla şey bilmek için hâlâ gelişmemiz gerektiğini söylüyoruz. Bugün elimizde bir Bilim olduğunu söylüyoruz. Eğer benim gördüklerimi görebilseydiniz – gerçekten ve hiç tereddüt etmeden - buna İlahi Bilim diyebilirdiniz.

Teşekkür ederim.